

и да спомогнатъ съ пари и съ войска за да се то освободи;“ но всеу!! Доро най сетнѣ тоя патриотъ и доблестенъ мъжъ въ 1674 год. се е поминхлъ съ горчиво чувство: че „не е можилъ да види отечеството си свободно отъ неговитѣ Азіятски мъчителы и притѣснителы — турцитѣ“! —

По онова време турцитѣ бѣхъ се до толкова усилили, щото нападнхъ и обездихъ и самія градъ Віена въ 1684 год.; но Полскія царь Иванъ Собѣйскій помогнхъ на Австрійцитѣ и заедно испхдихъ турцитѣ отъ Віенхъ(*) и можи да се кажи, че това силно поражение на турцитѣ отъ страна на Австрійцитѣ заедно съ поляцитѣ, е пхрвото което подкопа толкова славното по отпредишно могущество на турската Джржава; тогава и Венеціанцитѣ, а особено Русситѣ и Австрійцитѣ схвзехъ джрзостнатхъ идежъ: „да схсипятъ свхршенно турското царство и да изгонятъ турцитѣ отъ Европа. Тукъ трѣба обаче да забѣлѣжимъ, че Австрійцитѣ заедно съ Поляцитѣ, не се задоволихъ само съ изгонванъето на Турцитѣ отъ Віена, но ги прислѣдвахъ и въ самата ѳмъ джржава; и отъ побѣда на побѣда, тѣ сполучихъ да завладѣятъ Видинъ, Нишъ, Скопѳя и проч. Въ такива едни благоприятни за Бжлгаритѣ обстоятелства, тѣ пакъ схвзехъ идеятхъ: да подѣйствуватъ за дано се освободятъ отъ турското, тѣмъ умразно и несносно иго . . . . За тажъ цѣль Георги Пеячевичъ отъ Купровецъ устрои и приготви едно възстаніе съ надѣжджъ: да се присѣдини съ Австрійскатхъ войска и да схдѣйствува да се разбіятъ и побѣдятъ свхршенно Турцитѣ, а слѣдъ това да се освободи и Бжлгарія; но за жялостъ, туй не се удало. Турцитѣ побѣдили съюзнитѣ войски, и тѣ сх били пунудени да се завхрнатъ назадъ у тѣхъ си; а бѣднитѣ Бжлгари были изложени на голѣми мъки и теглила, защото разяренитѣ турци найнапрѣдъ нападнхли на Купровецъ, и на околността му, и всичко упостошили и ограбили. Много Бжлгарски възстанници изгинхли

*) Впрочемъ „Турскитѣ табѳи“ и до днесъ се виждатъ и не сме ходили нарочно да ги разглѣдамы.